

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 16P/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313211221
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Krištofík
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2013:2313211221.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudcom JUDr. Miroslavom Krištofíkom vo veci starostlivosti o maloletú U.O. P., K. XX. XX. XXXX, O. B. Č.. XX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov, matky H. P., K. XX. XX. XXXX, O. B. Č.. XX, otca V. P., K. XX. XX. XXXX, O. Q. XXX, o uloženie výchovného opatrenia, dňa 11. 09. 2013 takto

rozhodol:

Súd nariaďuje nad maloletou U. P., K. XX.X.XXXX ústavnú starostlivosť, ktorú si vykoná v Y. D., R. XX, W. Z., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške XX,XX eur mesačne a následne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona číslo 601/2003 Z.z. a príslušného Opatrenia MPSVaR SR s účinnosťou od 1.7. každého roka, kde výživné je splatné vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca vopred na účet Y. D., W. Z., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške XX,XX eur mesačne a následne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona číslo 601/2003 Z.z. a príslušného Opatrenia MPSVaR SR s účinnosťou od 1.7. každého roka, kde výživné je splatné vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca vopred na účet Y. D., W.W. Z., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd maloletú odníma zo starostlivosti matky.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Uznesením OS Galanta č. k. 16P/87/2013 zo dňa 25. 04. 2013 začal tunajší súd konanie o uloženie výchovného opatrenia maloletej, pretože v konaní 13P/62/2013 zo dňa 14. 03. 2013 bolo nariadené predbežné opatrenie ktorým bola maloletá dočasne umiestnená do starostlivosti P. D. W., J. J..

Podľa § 157 ods. 3, O.s.p., ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k

náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 2 ZR súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 5 ZR súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa § 55 ods. 1 a 3 ZR súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené. Súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 ods. 1 až 5, zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým nie sú deti schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Osobitným zákonom je v danom prípade Zákon č. 601/2003 Z. z. (§ 2 písm. c /) o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v súlade s Opatrením MPSVaR č. 262/2005 Z. z. je minimálna výška vyživovacej povinnosti na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa od 1.4.2005 do 1.7.2005 624.-Sk, od 1.7.2005 do 1.7.2006 suma 645.-Sk a od 1.7.2006 suma 681.-Sk a od 1.7.2007 suma 702.-Sk. a od 1.7.2008 suma 738.-Sk, od 01. 07 2009 suma 25,35 €, od 01. 07. 2010 suma 25,38 € mesačne a od 01. 07. 2011 po zaokrúhlení suma 26 € mesačne, od 01. 07. 2012 vo výške 26,65 eur a od 01. 07. 2013 vo výške 27,13 eur mesačne.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že je potrebné nariadiť nad maloletou ústavnú starostlivosť, pretože žiaden z rodičov a ani blízkych príbuzných nie je schopný zabezpečiť riadnu výchovu maloletého dieťaťa. Z tohto dôvodu súd rozhodol tak, návrhu vyhovel a ústavnú výchovu nariadil.

Taktiež súd rozhodol, že rodičia sú povinní prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške životného minima, pretože ich zárobkové možnosti a schopnosti neumožňujú prispievať vyššou sumou.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné, nakoľko účastníci konania sa tohto svojho práva po vyhlásení rozsudku výslovne vzdali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.